

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດທີ 01 ກັນຍາ 2019 (09-01-2019)

ສູນກາງຊີວິດ

ມີຫຼັງແດ່ທີ່ທ່ານບໍ່ກັງວົນອີກແລ້ວ ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຍາມໃດຊີວິດຂອງທ່ານມີສູນກາງຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, ທ່ານກໍຈະໄດ້ທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຄວາມກະວົນກະວາຍ. ທ່ານອາດມີໂອກາດພົວພັນກັບຄໍານີ້ຫຼືບໍ່? ມີຫຼາຍຄົນອາດຈະມີສ່ວນ. ຊາວອະເມຣິກັນໜຶ່ງໃນຫ້າມີຄວາມກະວົນກະວາຍ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍຢູ່ໃນກຸ່ມນີ້.

ຂ້າພະເຈົ້າກະວົນກະວາຍຫຼາຍ. ຂ້າພະເຈົ້າກະວົນກະວາຍນໍາໂບດ, ຄອບຄົວ, ສຸຂພາບ, ອະນາຄົດ, ແລະ ຄົນຫຼີງທາຍໃນເມືອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ລາຍການມີຕໍ່ໄປເລື້ອຍໆ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມກະວົນກະວາຍທໍາລາຍຂ້າພະເຈົ້າ ແມ້ກະທັ້ງດ້ານວິນຍານກໍເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງລ່ອຍເປັນເວລາຫຼາຍປີ. ຂ້າພະເຈົ້າຫຼິ້ນເກມ “ເປັນຫຼັງ-ຖ້າຫາກ” (what-if). ຈະເປັນຫຼັງຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນໃຈຜິດ? ຈະເປັນຫຼັງຖ້າຫາກຄວາມປາຖນາໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຜ່ານພົ້ນໄປຈັກເທື່ອ? ຈະເປັນຫຼັງຖ້າຫາກພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ພຣະຄຣິດ?

ທ່ານເຄີຍປາຖນາວ່າຈະເຊົາກັງວົນ ແລະ ສຸມໃສ່ສິ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ນັ້ນຫຼືບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍປາຖນາ. ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ກຸນແຈເຮົາ, ສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງເຮັດແມ່ນເລັງໃສ່ຈຸດສຸມຂອງເຮົາ. ເວລາໃດເຮົາສຸມໃສ່ໂລກ ຜົນຕາມມາກໍແມ່ນຄວາມກະວົນກະວາຍ, ແຕ່ເມື່ອເຮົາສຸມໃສ່ພຣະຄຣິດ...ແລ້ວ, ສິ່ງນັ້ນກໍຈະປ່ຽນທຸກສິ່ງ.

ໃນບົດເທສນາເທິງຈ້າຍພູ, ພຣະເຢຊູຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮົາສແວງຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງກ່ອນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ສິ່ງອື່ນກໍຈະຊົງເພີ່ມເຕີມໃຫ້.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ: (ເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ມັດທາຍ 6:25-30.

²⁵“ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງບອກທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ຢ່າກະວົນກະວາຍເຖິງຊີວິດ ຂອງຕົນວ່າ ຈະກິນຫຼັງ ຈະດື່ມຫຼັງ ຢ່າກະວົນກະວາຍເຖິງຮ່າງກາຍຂອງຕົນວ່າ ຈະນຸ່ງຫຼັງຊີວິດກໍລິນກວ່າອາຫານບໍ່ແມ່ນຫຼື ແລະຮ່າງກາຍກໍລິນກວ່າເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມບໍ່ແມ່ນຫຼື. ²⁶ຈົ່ງເບິ່ງນົກປ່າ ມັນບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ, ບໍ່ໄດ້ກ່ຽວ ບໍ່ໄດ້ໂຮມໃສ່ເລົ້າໄວ້ ແຕ່ພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນກໍຍັງຊົງລ້ຽງນົກນັ້ນ ພວກທ່ານປະເສີດກວ່ານົກບໍ່ແມ່ນຫຼື. ²⁷ມີໃຜໃນພວກທ່ານ ໂດຍຄວາມກະວົນກະວາຍອາດຕໍ່ຊີວິດຂອງຕົນໃຫ້ຍາວອອກໄປອີກຈັກສອກນຶ່ງໄດ້ຫຼື. ²⁸ເປັນສັນໃດທ່ານທັງຫຼາຍຈຶ່ງກະວົນກະວາຍເຖິງເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງດອກໄມ້ໃນທົ່ງວ່າ ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຂຶ້ນຢ່າງໃດ ມັນບໍ່ໄດ້ເຮັດການ, ບໍ່ໄດ້ເຂັ້ມຝ້າຍ. ²⁹ແຕ່ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ເຖິງກະສັດໂຊໂລໂມນ, ເມື່ອບໍ່ຮູ້ບຸນດ້ວຍສະງ່າຮາສີກໍບໍ່ໄດ້ຊົງເຄື່ອງງາມເທົ່າດອກໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ດອກນຶ່ງ. ³⁰ຖ້າພຣະເຈົ້າຕົກແຕ່ງທັງທີ່ທົ່ງຢ່າງນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຢູ່ມື້ນີ້ ແລະມື້ໜ້າຈະຕ້ອງຖືກຖິ້ມໃສ່ເຕົາໄຟ ໂອ ຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍເອີຍ, ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງຕົກແຕ່ງທ່ານຫຼາຍກວ່ານັ້ນຫຼື.”

ໃນບົດເທສນາເທິງຈ້າຍພູນີ້, ພຣະເຢຊູຊົງເຕືອນສະຕິເຮົາວ່າ ຈິດໃຈຂອງຜູ້ເຊື່ອຈະລົງເອີຍຢ່າງໃດ ໃນເວລາການເລັ່ງຂອງເຮົາສຸມໃສ່ເນື້ອກາຍແທນທີ່ຈະສຸມໃສ່ວິນຍານ. ການເລັ່ງຜິດຈະນຳໄປສູ່ສະພາບຄວາມຄິດທີ່ຜິດຊຶ້ງຈະນຳໄປສູ່ຄວາມວິຕົກກັງວົນ ແລະຄວາມກະວົນກະວາຍໃຈ.

“ເຫດສັນນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງບອກທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ຢ່າກະວົນກະວາຍເຖິງຊີວິດຂອງຕົນ(ຂໍ້25). ງ່າຍກວ່າປອກກ້ວຍແມ່ນບໍ່? ແຕ່ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ສຳຄັນຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະການທີ່ພຣະອົງໃຊ້ຄຳວ່າ “ເຮົາຈຶ່ງບອກທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ” ແມ່ນການຊັກນຳເຮົາໃຫ້ເຮົາຕັ້ງໃຈຟັງສິ່ງທີ່ພຣະອົງກ່າວ.

ຢ່າໃຫ້ເຮົາຂາດມຸມມອງຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຮົາໄດ້ຍິນຄຳເຫຼົ່ານີ້ຈາກປາກຂອງພຣະຜູ້ສ້າງ. ຜູ້ມີຣະມິດສ້າງຈັກວານ, ຜູ້ຊຶ້ງວາງດວງດາວໄວ້ບ່ອນຂອງມັນ, ຜູ້ຊຶ້ງຄວບຄຸມທະເລ, ຜູ້ຊຶ້ງຊູໂລກໄວ້ໃນອົງມືຂອງພຣະອົງ ກຳລັງບອກເຮົາວ່າ “ຢ່າກະວົນກະວາຍ!” ແຕ່ມັນບໍ່ຄ່ອຍເປັນດັ່ງເວົ້າ. ເມື່ອເຮົາກະວົນກະວາຍ, ແມ່ນເພາະພວກເຮົາຍອມໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາສຸມໃສ່ຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ແລະດຳລົງຊີວິດໃນຄວາມບໍ່ວາງໃຈ.

ບັນຫາເລີ້ມເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດເຮົາ ຍາມເມື່ອເຮົາບໍ່ອ່ອນໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການຝ່າຍເນື້ອກາຍມາກ່ອນຄວາມຕ້ອງການຝ່າຍວິນຍານ. ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກຢ່າງຊັດແຈ້ງແລ້ວວ່າຊີວິດກໍລິນກວ່ານັ້ນ.

ແມ່ນທັງໆເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາກະວົນກະວາຍ ?

ດັ່ງນັ້ນ ເຫດໃດເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຄວນກະວົນກະວາຍ ໃນເມື່ອຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງທີ່ບໍ່ຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການມາກມາຍ? ຂໍ້ 26 ບອກເຮົາວ່າເຫດໃດ, ແລະເຫດຜົນກໍຂຶ້ນຢູ່ກັບຄຸນຄ່າຍິ່ງໃໝ່ທີ່ເຮົາມີໃນສາຍພຣະເນດພຣະບິດາຂອງເຮົາ. ບາງເທື່ອກໍຍາກແທ້ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຮັກເຮົາໃນຖານະເປັນບຸດຂອງພຣະອົງ. ບາງຄົນໃນພວກເຮົາຍັງບໍ່ມີພາບຄວາມຍິ່ງໃໝ່ສູງສຸດຂອງພຣະບິດາເຮົາ, ແລະບາງຄົນໃນພວກເຮົາຍັງບໍ່ມີພໍ້ຊ້າ. ຄົນອື່ນໆ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າເຫດໃດພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຮັກເຂົາ ໃນເມື່ອເຂົາເປັນຄົນດ່າງພ້ອຍແລະເຕັມດ້ວຍບາບ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ວາດພາບໃຫ້ເຫັນພາບພຣະບິດາແຫ່ງສວັນແຕກຕ່າງຢ່າງສິ້ນເຊີງ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ດູແລຜູງນົກ ແລະເປັນຜູ້ຕົກແຕ່ງດອກໄມ້ໄດ້ຊຶ້ງຮັກເຮົາຫຼາຍກວ່ານັ້ນ. ເຖິງເຮົາຈະເປັນຄົນບາບ ພຣະອົງຍັງຮັກແລະໃຫ້ຄຸນຄ່າເຮົາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ຄວາມຈິງອັດສະຈັນນີ້ຄວນປຸງນຸມມອງຂອງເຮົາ, ແລະປົນປົວຄວາມກະວົນກະວາຍຕ່າງໆຂອງເຮົາ.

2. ມັດທາຍ 6:31-32.

³¹ເຫດສັນນັ້ນ ຢ່າກະວົນກະວາຍວ່າ ‘ພວກເຮົາຈະກິນຫຼັງ, ຈະດື່ມຫຼັງ ຫຼື ຈະນຸ່ງຫົ່ມຫຼັງ’. ³²ເພາະວ່າພວກຕ່າງຊາດສແວງຫາສິ່ງທັງປວງນີ້ ແຕ່ວ່າພຣະບິດາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ຊຶ້ງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນ ຊຶ້ງຊາບແລ້ວວ່າ ພວກທ່ານຕ້ອງການສິ່ງທັງປວງເຫຼົ່ານີ້.

ການຂາດຄວາມເຊື່ອ ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຊີວິດກະວົນກະວາຍ. ອີງຕາມພຣະເຢຊູ ຄວາມກະວົນກະວາຍ ແມ່ນສັນດານຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ. ໃນເມື່ອ ບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍອາດສຳກັນກັບ “ຄົນຕ່າງດ້າວ” ເໝືອນບາງຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົນຢິວໃນເຮືອງອື່ນດັ່ງໃນບົດນີ້ ແມ່ນອ້າງເຖິງຄົນທີ່ຢູ່ນອກຄົວເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄົນທີ່ຫຼົງເສັ້ງກຸ່ມນີ້ມີເຫດຜົນ ກະວົນກະວາຍທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງຊີວິດ. ພວກເຂົາສະແດງອອກເຖິງຄວາມບໍ່ເຊື່ອວາງໃຈພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການ. ຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາແມ່ນໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມສາມາດຊອກຫາເອົາເອງ.

ຖ້າປາສຈາກພຣະຄຣິດແລ້ວ, ຄວາມຄິດຂອງເຮົາກໍຖືກທຳລາຍ ດ້ວຍການດຳລົງຊີວິດແບບຄວາມຝັນຂອງຊາວອະເມຣິກັນ. ທະວີຄຸນແມ່ນຊື່ເກມ. ພວກເຮົາສແວງຫາສິ່ງຂອງໃນໂລກນີ້ເພື່ອເພີ້ມຄວາມມີໜ້າມີຕາແລະຄຸນຄ່າແກ່

ເຮົາ. ມີຫຼາຍສິ່ງບໍ່ແມ່ນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍໃນຕົວມັນເອງເຊັ່ນ: ເຮືອນງາມ, ຮີດໃໝ່, ເງິນເດືອນສູງ, ແຕ່ພວກເຮົາມີແນວໂນ້ມ
ປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກຳໜົດເສັ້ນທາງເດີນໃຫ້ແກ່ເຮົາ. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມສາມາດຂອງເຮົາເອງທີ່ຕ້ອງເຮັດ
ທຸກຢ່າງ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການຫຼືຢາກໄດ້ມາ.

ແຕ່ພວກເຮົາຈະບັນລຸທັງແທ້ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ທຸກສິ່ງນີ້ແລ້ວ? ຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ຖັດເຮົາໄປໃນເຮືອນຫຼືຫຼາຂອງເຮົາແມ່ນສຽງ
ກະຊິບເບົາໆ, ຄວາມໝົດຫວັງ, ແລະຂາດສັນຕິສຸກ. ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນພວກນີ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາພໍໃຈ; ພວກເຮົາຍິ່ງຫົວກະຫາຍ
ຕື່ມ. ມັນເດືອດຮ້ອນຮອດສິ່ງສຳຄັນຄືຄວາມວາງໃຈ: ປາສຈາກພຣະຄຣິດ, ແມ່ນວາງໃຈຜິດປ່ອນ.

ຄວາມເຊື່ອຄວນປົງໄວ້ນຳພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົ່ງກະທຳສິ່ງດີເພື່ອເຮົາ. ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າພຣະເຈົ້າຈັດຫາຄວາມຕ້ອງ
ການອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ສຸດໃຫ້ເຮົາຢ່າງໃດ. ພວກເຮົາເປັນຄົນບາບຕ້ອງການພຣະຜູ້ໄຖ່. ພຣະເຈົ້າຫຼົງເຫັນຄວາມຕ້ອງ
ການນີ້ ແລະໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງລົງມາ, (ລົມບັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງ). ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາແກະທີ່
ລົມບູນສຳລັບ

ເວລາໃດພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາໃຫ້ທ່ານໃນທາງທີ່ທ່ານບໍ່ຄາດຄິດມາກ່ອນ?

ເມື່ອໃດເຮົາວາງຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາໄວ້ໃນພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາເຊື່ອແນ່ວ່າຄວາມຕ້ອງການອັນໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງ
ເຮົາຈະໄດ້ຮັບ. ແລະໃນເມື່ອພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ດູແລຄວາມຕ້ອງການອັນໃຫຍ່ສຸດຂອງເຮົາ, ພວກເຮົາວາງໃຈພຣະອົງໄດ້
ວ່າ ພຣະອົງຈະຈັດການກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮົາທຸກຢ່າງ!

- ພຣະເຈົ້າບໍ່ມີບັນຫາເຣື່ອງໄດ້ຍິນ. ພຣະອົງໄດ້ຍິນຄຳອ້ອນວອນຂອງເຮົາ (ພສສ 66:18-20).
- ພຣະເຈົ້າບໍ່ມີບັນຫາເຣື່ອງການຈັດຫາ. ພຣະອົງມີງົວ ຢູ່ຕາມພູນ້ອຍຫຼາຍພັນໜ່ວຍ (ພສສ 50:10).
- ພຣະເຈົ້າບໍ່ມີບັນຫາກຽວກັບເວລາ. ພຣະອົງຈັດຫາສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການເມື່ອເຮົາຕ້ອງການ (ສພສ 3:5-6).

ຖ້າມີບັນຫາ, ແມ່ນຢູ່ທີ່ຕົວເຮົາ. ແມ່ນບັນຫາຄວາມເຊື່ອ ພຣະອົງເອີ້ນເຮົາວ່າ “ຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍເອີຍ”. ຄວາມ
ກະວົນກະວາຍແມ່ນຜົນພວງມາຈາກເຮົາບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ. ຂ່າວດີແມ່ນເຮົາບໍ່ຕ້ອງເກາະຕິດຢູ່ກັບຄວາມບໍ່ເຊື່ອ!

3. ມັດທາຍ 6:33-34.

³³ “ແຕ່ກ່ອນອື່ນ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງສແວງຫາຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງ ແລະ
ພຣະອົງຈະຊົງເພີ່ມເຕີມສິ່ງທັງປວງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານ”. ³⁴ ເຫດສັນນັ້ນ ຢ່າກະວົນກະວາຍເຖິງມື້ອື່ນ ເພາະວ່າມື້ອື່ນຄົງ
ມີຄວາມກະວົນກະວາຍສຳລັບມັນເອງ ຄວາມທຸກໃນວັນໃດກໍແລ້ວໃນວັນນັ້ນ.”

“ແຕ່ກ່ອນອື່ນຈົ່ງສແວງຫາ” ຄຳທີ່ພຣະເຢຊູໃຊ້ສຳລັບ “ສແວງຫາ” ແມ່ນ Zeteo, ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າປາຖນາ
ຫຼືໄຄວ່ຄວ້າຫາ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຊອກຫາສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້; ແຕ່ພວກເຮົາຕາມຫາຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສັດທາຢ່າງ
ແຮງກ້າຊຶ່ງແມ່ນຄວາມສຳຄັນສູງສຸດອັນດັບແລກຂອງເຮົາ. ແທນທີ່ຈະຖືກປົກຄຸມດ້ວຍສິ່ງຊົ່ວຄາວຂອງໂລກນີ້, ພວກ
ເຮົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ຖືກປົກຄຸມດ້ວຍຄວາມປາຖນາເພື່ອພຣະເຈົ້າ ແລະເພື່ອສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ແມ່ນວ່າຄວາມສົນ
ໃຈໃນຊີວິດນີ້ບໍ່ສຳຄັນ, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຢຊູກໍຍັງໄດ້ເຊີນພວກເຮົາໃຫ້ອະທິຖານເພື່ອສິ່ງເຫຼົ່ານີ້: “ຂໍໂຜດປະທານອາ
ຫານປະຈຳວັນ”(ຂໍ11). ເມື່ອເຮົາສຸມໃສ່ພຣະຄຣິດ ແລະຕິດຕາມພຣະອົງດ້ວຍການຟັງຄວາມ, ສິ່ງອື່ນໆ ພຣະອົງຈະ
ຈັດການໃຫ້.

ການສແວງຫາຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ ຄືທັງໆ?

ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ຖ້າທ່ານສແວງຫາພຣະເຈົ້າຢ່າງໝົດຈິດໝົດໃຈແລ້ວ, ທ່ານຈະໄດ້ທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຢາກໄດ້. ຈິ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງ ຄວາມຄິດເຮືອງຄວາມມັ່ງຄັ່ງ ມີບົດບາດແນວໃດໃນພາກສ່ວນອື່ນໆ ຂອງໂລກ? ບໍ່ໄດ້ນັບຜູ້ເຊື່ອທີ່ດໍາລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຍາກຈົນ. ຄໍາເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສັນຍາເຮືອງຄວາມມັ່ງຄັ່ງແບບຊາວອະເມຣິກັນ ແຕ່ແບບການຈັດຫາຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຫ່ວງໃຍລູກຂອງພຣະອົງ. ການສແວງຫາພຣະເຈົ້າຊ່ອຍໃຫ້ເຮົາມີມຸມມອງອັນຖືກຕ້ອງ. ພຣະເຢຊູສັນຍາວ່າ ຄວາມທຸກໃນວັນໃດກໍພໍແລ້ວໃນວັນນັ້ນ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດຫລົບໜີຄວາມກະວົນກະວາຍໄດ້. ວັນນີ້ ຈິ່ງສຸມໃສ່ພຣະຄຣິດ. ເອົາພຣະອົງກ່ອນ. ພວກເຮົາສາມາດຄິດຫາມື້ອື່ນ...ແມ່ນ, ມື້ອື່ນ. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຄັດຄ້ານເຮືອງວາງແຜນ ຫຼືຈັດຕັ້ງສໍາລັບອະນາຄົດ. ຂ້າພະເຈົ້າແລະພັລຍາມີລູກສີ່ຄົນ ແລະພວກເຮົາກໍໄດ້ວາງແຜນສໍາລັບອະນາຄົດຂອງເຂົາ. ພວກເຮົາເລີ້ມສະສົມທຶນຊັ້ນອຸດົມສຶກສາ, ພວກເຮົາອະທິຖານເພື່ອຄວາມພົ້ນຂອງເຂົາ, ພວກເຮົາອະທິຖານເພື່ອຄວາມບໍ່ນິສຸດຂອງເຂົາ, ພວກເຮົາອະທິຖານເພື່ອເພື່ອນທີ່ຊອບທັມເຂົາມາໃນຊີວິດເຂົາ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ອະທິຖານເພື່ອຄູ່ຄອງຂອງເຂົາອີກດ້ວຍ. ຫຼັງຈາກພວກເຮົາວາງແຜນ, ຈັດຕັ້ງ, ແລະອະທິຖານ, ພວກເຮົາວາງອະນາຄົດທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ໄວ້ໃນພຣະທັດພຣະບິດາຂອງເຮົາ. ຖ້າປາສຈາກການສຸມໃສ່ພຣະຄຣິດ, ມັນກໍເປັນຕາຍ້ານວ່າໂລກນີ້ຈະເຮັດຫຼັງໃຫ້ລູກສູດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ.

ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າ: ພວກເຮົາຈະເປັນເບັ້ງຍ້ອນຄວາມຍ້ານອະນາຄົດທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້, ຫຼືຈະເລືອກສແວງຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ? ມັນເປັນການເລືອກແຕ່ລະວັນ ທີ່ຈະວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຜູ້ຄອງຣາດ ແລະເປັນທີ່ໂຄຣບຮັກຜູ້ຊຶ່ງປະທັບເທິງບັນລັງຂອງພຣະອົງ.

ກຸ່ມຂອງທ່ານຈະຊ່ວຍກັນໃຫ້ຖືເອົາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໃຫຍ່ຢ່າງໃດ ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານຈະສແວງຫາຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງກ່ອນຢ່າງຈິງຈັງຢ່າງໃດ? ຈິ່ງພິຈາລະນາການນໍາໃຊ້ຕໍ່ໄປນີ້:

- **ສາຣະພາບ.** ເພື່ອຈະເອົາຂະນະຄວາມກະວົນກະວາຍ, ຈິ່ງສາຣະພາບບ່ອນທີ່ທ່ານກໍາລັງສູ້ຊົນເຊື້ອພຣະເຈົ້າຢູ່.
- **ທ່ອງຈໍາ.** ຈິ່ງຍຶດພັນໃນຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໜຽວແທ້ ແລະທ່ອງຈໍາພຣະທັມ ມັດທາຍ 6:33 ວ່າ: “ແຕ່ກ່ອນອື່ນ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈິ່ງສແວງຫາຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຈະຊົງເພີ່ມເຕີມສິ່ງທັງປວງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານ”. ຈິ່ງສືບຕໍ່ຍ້າເຕືອນຕົວເອງເຖິງຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າວ່າຈະຈັດຫາໃຫ້.
- **ຈິ່ງບອກ.** ຈິ່ງຊອກຫາຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ທ່ານວາງໃຈໄດ້ແລະເລົ່າເຮືອງທີ່ພາໃຫ້ທ່ານກັງວົນ ແລະບ່ອນທີ່ຊີວິດທ່ານຍັງຂາດຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຂົາຟັງ. ເຊິນເພື່ອນຜູ້ນີ້ມາອະທິຖານນໍາທ່ານ ແລະອະທິຖານເພື່ອທ່ານ.

ທ່ານອາດຈະຮູ້ສຶກເໝືອນວ່າອາດໜີຄວາມກະວົນກະວາຍບໍ່ພົ້ນ ແລະທ່ານກໍາລັງຈົມລົງສູ່ຄວາມກັງວົນ. ຄວາມກັງວົນອາດຈະເປັນທາງຮັບເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງທ່ານ, ແຕ່ທ່ານບໍ່ຈໍາເປັນເກັບເອົາໄວ້ໃຫ້ມັນເປືອງສມອງຂອງທ່ານ. ຈິ່ງຕັດສິນໃຈແຕ່ລະວັນສແວງຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງກ່ອນ.

ອຸປຸຸມ ໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ PSI